

god, som det efter Forholdene udenfor Sindssygehospitalet er rimeligt og vel begrundet.

Det ærede Medlem berørte ogsaa, at den daglige Udgift pr. Patient er forskellig paa de forskellige Sindssygehospitalet. Det er rigtigt. Paa Sindssygehospitalet ved Aarhus koster en Patient . . . nej, jeg tør ikke angive Tallene, jeg er bange for, at jeg her har faaet forkerte Tal, men det er rigtigt, at der utvivlsomt er alt for stor Forskel i den Økonomi, som føres paa de forskellige Sindssygehospitalet. Der er imidlertid, som det ærede Medlem ved, nedsat en Kommission, som netop for Tiden beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, og jeg ved, at denne Kommission i høj Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal og selv finder, at Grunden til de forskellige Resultater foreløbig er uforklarlig. Jeg haaber derfor, der fra Kommissionen skal kunne fremkomme en Indstilling, som kan give Anledning til en Forbedring af dette Forhold. Min Forgænger som Justitsminister beskæftigede sig for øvrigt meget alvorligt og indgaaende med den Opgave at tilvejebringe en fælles Økonomi for Sindssygehospitalet. Jeg tror, at min ærede Forgænger her var inde i et rigtigt Spor, og jeg vilde gerne have fulgt det. Hans Bestræbelser var imidlertid løbet ud i Sandet, da jeg tiltraadte som Justitsminister. Der forelaa da helt andre Opgaver, og efterhaanden har saa meget andet optaget Opmærksomheden, at nu maa den omtalte Kommission arbejde med den Sag. Jeg haaber, der skal komme et godt Resultat ud af dens Arbejde. Der tiltrænges ganske sikkert i meget høj Grad en Reform af Økonomien paa vore Sindssygehospitalet.

Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) udtalte Ønske om, at der blev truffet en saadan Ordning, at man fra Bornholm uden Pas kunde gøre en kort Rejse i Sverige, ligesom man nu kan fra Sjælland. Jeg finder dette Ønske meget forstandigt og skal undersøge, om det kan lade sig gøre. Det ærede Medlem spurgte, om der vilde blive nedsat en Kommission angaaende Auktionslovgivningen. Det vil der blive i Henhold til et Løfte, jeg tidligere har afgivet derom, og jeg haaber, at en saadan Kommission snart skal komme. Endvidere fremdrog det ærede Medlem Spørgsmaalet om Ekspropriation af Grund til Sygehuse. Jeg skal dertil sige, at saa snart der maatte fremkomme et Andragende i saa Henseende, skal

Spørgsmaalet blive taget under velvillig Overvejelse i Justitsministeriet.

Endnu har jeg kun eet Spørgsmaal tilbage. Det ærede Medlem fra Hjørring (Vanggaard) gjorde en Bemærkning til mig om Spionlovens Anvendelse. Han fandt det underligt, at skønt vi havde faaet en Spionlov af 2. August 1914, som hjemler Straf af Strafarbejde for Spionage, hørte han bestandig om, at Spioner blev udvist af Landet, men ikke straffet — de bliver, som han udtrykte sig, høfligt fulgt til Grænsen. Jeg haaber, at det virkelig foregaar med al Høflighed, thi jeg ønsker, at Politiet altid optræder høfligt. Men de Spioner, som saaledes udvises af Riget, er ikke saadanne, hvis Virksomhed kan straffes efter Loven af 2. August 1914. Denne foreskriver Straf for „den, der foretager noget, hvorved fremmed militært Efterretningsvæsen sættes i Stand til eller hjælpes til umiddelbart eller middelbart at virke indenfor den danske Stats Omraade“. Det er altsaa Spionage imod Danmark, der her er Tale om. De Spioner, som udvises af Riget, er fremmede, der hører til den ene eller den anden krigsførende Nation, som er kommet hertil for herfra at drive Spionage mod den anden krigsførende Part, men ikke Spionage mod Danmark.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg beklager, at jeg har opholdt det høje Tings Tid saa længe.

Finansministeren (Brandes): Om selve Finanslovforslaget, betragtet som Overslag over Statens Indtægt og Udgift for Finansaaret 1918—19, er der faldet yderst faa Bemærkninger under denne Finanslovbehandling, som i øvrigt vidner om den Veltalenhed, der udmærker den danske Rigsdag, en Veltalenhed, der heller ikke endnu vil standse. Om selve Finanslovforslaget har man indskrænket sig til korte Udtalelser, naar jeg undtager det ærede Medlem, der taler som Ordfører i finansielle Sager for Partiet Venstre (N. Neergaard). Jeg forstaaer meget godt, at man har vist en saadan Afholdenhed overfor dette Emne, thi Emnet er i og for sig ikke lyst, og den Fremtid, som Finanslovforslaget omhandler, staar baade mørk og truende for os alle. Man har altid tænkt sig, at den 4de Krigsvinter, for at bruge dette Udtryk, vilde være overmaade vanskelig for Danmark at komme over finansielt — det er særligt det, jeg har at beskæftige mig med —, men Forholdet er endnu langt grøllere og uhyggeligere, naar man vil